

ત્રિપૂરેશ્વરી સ્તવન

૫૨૧

૦૧૮

અનાવનાર,

અવેશીલાલ સંપતરામ મેહતા.

સુરત.

“પ્રેક્ષા” પ્રેસમાં એમ. જી. પોષ્ટાલાલાએ છાપી

સને ૧૯૨૩

સર્વ સદ ગૃહસ્થાને સુચના દાખલ લખો જાણાવું છું કે
આ પોથી મેં માગી અદ્ય બુધીએ પણ રક્ત શ્રી અખાની
મદદથી ગ્યીને ઢૂક કુદતમા તૈયાર કરી છે તેમા થએલી
બુલ ચુક સુધારી તે વાચશે એમ આગા છે ફતીઆના કહે-
નારા ઘણા અને કરનારા થોડા મલે છે વારતો બખવાની
જરૂર પડી છે આ શીનાય માગી તરફથી એકે સસંકૃત પોથી
ભગવની સ્તવનની જેના અદર ચળુર વૈની ત્રીકાળ સંધ્યા
તા. લધુ મમતથી તા કુંભકાસ્તોત્ર વીગરે વીગરે ટીકા સહીત
મેળવી તદ્દઆગ કરેલું છે તે દેની ભગતોને તા ખજા ત્રહસ્થો
ને રાખવા લાયક છે ને તે ઘાયું શોટ સાઈઝમા થયેલું છે કે
જેથી ગજવામા રહેવાને હુરકત ન પડે તેલું છે તેની કીમત
પણ ઘણીજ થોડી રાખવામા આવી છે કાગલુકે ગરીબ અને
ત્રહસ્થ સરખો લાભ લઈ શકે કીમત ફક્ત રૂ.-૪-૦ કંપની
બહારગામ વાલાને પોષ્ટેજ આનો અરધો પડશે રોકડે
પહોંચેથી મગાવી લે ૥ તથા વેલચુ પેખલથી મોકલવામા પણ
આવશે દસ નકલ સામટી મંગાવનાગ્ને એક નકલ ગ્રેઝટ
આપવામા આવશે.

લા. ૦ ઝવેરીલાલ મંથતરામ મહેતા

નરસઈજીની પાલ - વડોદરા

ત્રીપુરેશ્વરી સ્તવન.

શ્રીગણે શામ્ભિકાયનમા:

ગીર્ગમ મુત હો ગુરુનિધીર કૃતુન્ડ ગણદેવ,
શીમ નગારી હુ વહુ, કર્ય કરો તતમેવ

વિનતી ધરના દયાન - એ રાહ.

કરો મેનરો મા'ય, દયાળુ દેવા, કરો સેરકને મહાય,
વગાડો વ્યાગ્રે માતા મુજને, જોઈ નવ અટકાય—દયાળુ.
ગાત્રી ગુણ ના નુખાલી તારા, હમેશા ગૃહપ્રભાય—દયાળુ.
મુઠ, મળી હુ યાગક તારો, નમુછુ અગ્નિ માલ્ય—દયાળુ.
પોત્રાના નિષ્ણિને દૃષ્ટા કરીન, લેજો અર્ણુની માલ્ય—દયાળુ.
દાસ તણ્યા દુખ હરવા કાજે, સેવક સામુ બાળ—દયાળુ.
અધમ ઓધારણુ આળસ તજને, કુટ કુટ ખેરી આવ્ય—દયાળુ.
કરજોડીને કર વીનતી, દે બુધી મથ આય—દયાળુ.
ભવેસાગર તરવાને કાજે, દેજો સબળ અપાર—દયાળુ.
દાસ ઝવેરીની વીનતી સુણીને, અમી દૃષ્ટી કરજો પ્રાય—દયાળુ.

મૂલકકાર ગદી ખાના હુયે—એ રાહ

જગતના હો તમે માતા, કરો દાસને સુખ શાતા,
કીધા ઝાઝા ભગોના કામ, વગર બુદ્ધીએ ધાર હામ.
અદ્ય જ્ઞાની આ ન રાજી નથી લગાર,

તોપણ કામ સ્ફાર થયું મેં, ટુંજ કૃપાથી આવાર,
તેપર રાખજો દેવી ખ્યાલ, નમે આ દાસ ઝવેરલ

સીંધુ મધે કમળ માહે બ્રહ્મ દેવ પ્રગટયા છે જ્યાંય
નાહીને તનયામા સરસ્વતી આ વેળા કરજે હુ રહ્યા
હીન મતી હરનાર માના તુ, વાણી શુષ્ક કરનાગી મામ
વચનામૃત સદ્યુદ્ધિ કેરી, દાતા તુ છે અમે માંય
ઝવેરલાલ નમી અર્પિ તીહ રે, વિનતી કરેછે વારવાર
કાવ્ય કળા કવવાની શક્તિ દેજે મુજને તુ આ વાર

મરાઠી ચાલની સાખી.

જય જય જય જગ જનુની મયા, આરામુરની ગણી
શીશ નમાવી તમ અર્પે હુ-દાસ વદુ કલ્યાણી
તારકતુ દેવી વીનતુ તુને જુગલ પાણી
મહિષાસુરને રાણી નાખ્યો, આયુષ ધરી કરમાલ,
ચડ મુન્ડને મારી કાઢી, દેવ સકલની સાહે હે જગદા
કર કર મમપર લખા.

ચરવર સુલ મતિ આપો રે—ઐ રાહ

અંમે માદરશય આપો રે, આપો રે,
અહુચર મા દુખડા કાપોરે, કાપોરે. અંમે મા
નિત નિત તમહું ધ્યાન ધરજુ, દાસ તણો દાસ થાપોરે—અંમે મા

પ્રણમુરે પ્રણમુરે હું આખા હું,
 ઓ દયાલુ કર સાહે મુનેરેલા મેયા હું
 મુજ મનની ઉમેદ છે પુજવા પારોરે,
 વિનતી કરે દીન સેવક તારોરે,
 કર મહિને આખા મુને તારા પ્રણમુરે

આપ દરમિયાન દોની દયાળ ત્રિપુરા મ માયા
 નેમે નામરન ઉતમ બાળ શકાદી રાયા
 પુણ્ય આખાની પાવડીરે સેવુ સનખન પુરી માતરે
 બેઠર કરો મુજ માવડીરે, મુગ્ધ મુકેની હાથ—ત્રીપુરા
 જ્ઞાન માન શુર સમજુ નહીંરે, નથી તેનું કાષ્ઠ કામરે
 અજ્ઞાનનક માહે રહીન, રટવુ નિલ તમ નામ—ત્રીપુરા
 શક્તિ વિના સીધી નથીરે, અન્ય એક પ્રકારરે
 નિરવભોત્રી જુઓ મર્યાને, માખણ નાવે લગાર—ત્રીપુરા
 અમર ઈદ્ર જોગીદ્ર મુનીદ્ર, રટણ કરે દીનરાતરે,
 જુગ રીણ અન્ય નહી અવતીમા. કન્ય ધન્ય મોરી માત ત્રીપુર,
 હું ભવતારણ અધમ જોધારણ, કર મુજ શીરપગ યાગોરે,
 દિન સેવક સૌ નમે તમ ચણે, અપાળ ભગિત આપો—ત્રીપુરા
 નાને આદત આપદારે, પુનર જન્મ કે મહુરે
 ઝવેરલાલ કહે રહેલુ સદા બાળા. બહુચરીને શણ—ત્રીપુરા

રાગ મહાક

ન્ય ત્રિશુલાધારી પરમ કૃપાળી, ભોળી ભવાની માત
 મુજ પાવાવાળી રે મહાકાળીબહુચર બાળી —ભોળી ભવાની માત

પારે તારે આવીને રે લખી લખી લાગ્યું પાય,
 કૃપા કરો મુજ માવડી તો, દોષ તે દુરજ પાયરે
 જય અધમ આપારણી દુખ નિવારની, શત્રુ સહારણી—ભાગ્યે
 આરાધુરી અલખેલી અબા છખીલી મોરી માત
 નિરખતા છખી ન્યારી તારી, દીસે અકળ અગતરે
 જય કર શીર ધરની, ઉજવલ બગની, ભન ભય હગણી—ભાગ્યે
 આર્થ ભિજવલ બરણુ અગ તાડ, જોતા થાય ઉમમ,
 આવણુ માસમા શમ આવે સારે જોડે ચાચરમા - ગરે,
 જય મગગ કરણી, ઉજવલ બરણી, મમ કષ્ટ હગણી—દી
 ગકિત તારી સર્વમા મા નહી કષ્ટ હાસો દામ,
 વિશ્વામ્બરી વરદાઈની છો, મુખ તણુ નિઆમરે,
 જય અલખેલી અબા કર કર લ મા, ધન્ય જગદામા—ભાગ્યે
 નારદનૃત્ય ધરી કર વીણા ગુણુ ત દાતા માત,
 જવેરલાલ નમી તમ ચણે તવ ભગતી નિત્ય ચક્રાતરે
 જય મુવાળ રાણી, વેદ વખાણી, દીન દામ - રુ—ભાગ્યે

‘ખુશીરો’ કાટ લે હીલદાર અરજન—એ રામ.

ચરન હુમ આપારે હો માતા અબા,
 હો શરણુ મુખ પાપારે હો માતા અબા
 અધમ આધારણી આર્થ કહાવો
 કીરતી જમ છાપ રે હો માતા અમા—ચરણુ હુમ

આસા જોડી

લેજે વિનતી સિવકારી, અલખેલી મેયા વિનતી લેજે સિવકારી
 દયાળુ દેરી લેજે વિનતી સિવકારી,
 ત્રોયુણાતમક વ્યાપક સૌ સત્તા તેથી દ્યો મુને જિગારી—અલખેલી
 હરનીશ જિરમા ચાહુ મા વુજને, માયુ હુ મેહર તમારી-અલખેલી
 કલ્પ વૃક્ષ માં કર્યાકારી, તુહી શેલ કુમારી અલખેલી
 શીશ નમોવી તમ ચરણે હુ કર્ણુ અરજ વારી વારી—અલખેલી
 આ વિનતી ઝવેરીની અવલુ કરીને, આફતે આવજેધારી—અલખેલી

વિનતી ધરજો દયાન

જગત જનુની માતા આમ આરાસુરી જગત જનુની માતા
 વિશ્વામ્મગી વગ્દાયની છો, મુખ તણા ગાતા—આઈ આરાસુરી
 કરચહિને મૈયા માહારા પુરે। મનની આશા આઈ આરાસુરી
 ભુલ્યો માયામા ગુણ ગાવાના, ભુલ્યો બજવી અવિનાશા—આઈ
 જવેગી કહે માણ કરશે સાહે, જેથી આ સિધુ તરાના—આઈ

આવો બેની ગીત ગાઈએ પ્રીતેરે

આરાસુરી માત ભોળી ભવાતીરે, દેવી જગત વીધે નથી જાની
 મા-કારતમે કર્યા કીજે રે,
 દીનદાસને દરશણ દીજેરે,
 દીલ વ્યાકુળે મ મત્ર બીજે—આરાસુરી માત
 મા-માર્ગ શીરે ધર ખાવા ધાયેરે
 યુગ દેહ હમેશ સુધાયેરે
 દમ દાવાનળ ક્યમરે સહવાયેરે—આરાસુરી માત

મા-પોને પ્રગટી તુજ પ્રીતરે,
 તુજ દરશણ ચાહું હું ચીતરે,
 મહા આતરછોડો નહીરે ખચીત—આરાસુરી માત
 મા-માયે મન તલસે છે રે,
 તુજ દરશણથી હું ખટલસેરે
 આશા રૂપી મહા વન ફળસે—આરાસુરી માત
 મા-ફાગણે ફુલી હોલીરે
 માના કરના વિષે રૂડી ચેળીરે
 ચુદડી કેસરમા જેમ બોળી—આરાસુરી માત
 મધ્યેને ચિત ચીતાયે રે
 માને મળવાને મન અકળાયેરે
 વિરહે પ્રબળ જ્વાળા પ્રગટાયે—આરાસુરી માત
 મા વહશાકે વા વટોળરે,
 મુજ જીવ ચડે ચનડાળરે,
 દરશણ વિના પડે ચીત ધોળે—આરાસુરી માત
 મા-જેષ્ટે જનુની જાણીરે,
 જેમ જાળ વીના તરસે પ્રાણીરે,
 નલ સુતમ વિના હુએ એધાણી—આરાસુરી માત
 મા-અષાઢે આનંદ આપો રે,
 બેડો વિશ્વાસે દુખડા કાપોરે,
 હાસને હાસ કરી મુને સ્થાપો—આરાસુરી માત
 આવણુના શુભ દીન આવેરે
 તુજ ભગતોને સુખ જીવનવેરે
 સુગ નાગરનો પારે આવે—આરાસુરી માત

મા-મારવો ભરપુરરે
 સગવળતા યામ દુખ પુરરે,
 માનહી યાશે સેવકપર ફર—આરાસુરી માતા
 મા-આસોએ અખાયર
 બરબર મગળ વરતાયરે
 ગરબે ફરી સૌ ગુણ તારા ગાયે—આરાસુરી માતા

શોરઠની ગજલ

કર મેહર તું અખીકા દીન દાસ ગરીબ નિવાજને
 શુ સભ્ય તારૂં વર્ણવું, બગ્તોના કીધા કાજ તે
 ભવ સિંધુ મધે બેઠોછું તારો તેમાથી મા મુજબ—કર
 માર્યો મહિષાસુરને રાનમા, માર્યો સુબદૈત્ય વેગનમા
 અતે પહોઆડ્યા સર્વગમા એથી તુ બોળી માનજે—કર
 આઈ આબ્યા વિધન નિશારોને અગડેલા કાર્ય મુધ ગેન
 વિનતી અવેરીની સુણીને મુડનો બેડો તારોને કર

ગાંધીજીનું લડકાનો રાગ

અખીકા માતા સાહે કરોની રે તાગ દામની
 હુ અપરાધી પામર પ્રાણી, અબોધું તમ દ્વાર
 દયા ગયો સેવક જનપર દીન તજા દાતારરે—અખીકા
 શકિત તાકારી સર્વમા મા નહીં કંઈ હાયો મન,
 વિશ્વાખરી વરદાયનીછો સુખ તણા વિશ્વામરે—અખીકા
 ફેરે વિનતી એટલી જે પુરો મનની આશ,
 અવેર ખાસ દેહે જગત જનુની, જળદળ જોત પ્રકાસરે—અ

ઐક ચતર નાર

દેરી અળીકા માત, જગ વિષે વિખ્યાત, પુત્રુ વીધીની સાથ
 નમુ જોડી બે હાથ, રાખે અર્ણવી પાસ, આનુ ગર્ણવીહારે-દેવી. ૧
 છોકુ કામને કોષ, છોકુ મદને લોભ, છોકુ માયાને જલ,
 નમુ તને ત્રીકલ, કુડી કન્યા મારી, નવ જોશે ઐ માડી-દેવી.

હારી

જય અમે આરાસુરવાળી, નમુ તને ખતચર ધરવાળી
 મહા માયા માહેચરી મૈયા, મુરત મગળી ડારી
 મહીવાસુરનુ મરદન કીધું, તુમ અલ ને બલી ગી જય જય
 બહુચરબલી. જય અમે આરાસુરવાળી
 અનુમત આણી વેદ વખારી રાનમતપુરની રાણી,
 તુ બ્રહ્માણી તુ ઉદ્યાળી તુથી અવ ન જાણી જય આરાસુરવાળી
 અવ ન રાચુ, તુજને જાચુ, અઝાત રપ નમારે-જય અમે
 સુગીતર મુનીવર મમ ન જાણે મુ મજુટે માણે, અમે તુજ નામ કે
 કનનેડી હે કંઠજાલિની, તુમ અર્ણામૃત આમે (જય અમે
 તુમ કપાથી ચાનો રને, દામ અંબરના રાખે જે કાંઈ નવાદ અગિ
 ના આમે જય અમે

મરશીયા

જાત આજ માગી અજ વળે તુ સ્વિકારી, અજ લેજે તુ સ્વિકારી
 દોષ કોપથી લગે ઉગારી હો, માત.

આધ જીવો તે દામના સામુ,
 કરજોડીને શીશ હું નામુ
 તમ ચર્ચુતી સવા હું પાનુ — હો માન
 ચર્ચુતી સર્પ થયાનું મન મુજ
 ચાકર આતી ફોકર મારે તુજ
 નન મન રાચે પટે ન કાષ મુજ — હો માન
 દયા નીચી દયા મન આણી,
 દીન જાણી ગરો મયા પાણી
 વડુ વાળી ચુવાળની ગણી હો માન
 વિતી વેદ ચાર પ્રાણુ કરવે
 નિધિ વામળીના નાદથી ગીઝાવે
 શ કરડા કડ મરે બળવે હો માન
 તાગી શોભાનુ વર્ણન નથી થાતુ
 અન્ય બુધીથી મુખે ન કહેવાતુ
 અન્ય કપમા મા હેત સમાતુ હો માન
 અકળ કળા તારી ન કળાએ
 નીગમતો કુચાર નેતી થાયે
 મુજથી કેમ કરી મુલ્ય તુજ ગવાયે હો માન
 મેતો સાચો અમા તારો છેડો
 આવ્યા સકટ માણ ફેડો,
 ઝવેરદાસન વારે તમે તેડો હો માન
 મુ આદ્ય શકિત તુને જોડી દાય,
 હું કરમગી હું આરાસરી માત
 છે હું વસકાદીની હો રાય
 હું સમે કરજો મા તુ મુને રહાય

હો ભુદય કરીને સેવ

આગધુ અમે માત હુનો ભોળી ભગવતી
તવ કૃપાથી થાય સર્વ સુખ સ પાતી,--આગધુ
સકલ વિશ્વ સજ્યુ એણે રચના પ્રુખ પાતી,
અમર આદ્ય સાર્થી છે, ત્રીતુલન પતી--આગધુ
દ્વંદ્વાદી બન્ને આપને જોઓ માત્ર સમતી
આચાર વ્યાપક સર્વમા વડે વદને રમતી--આગધુ

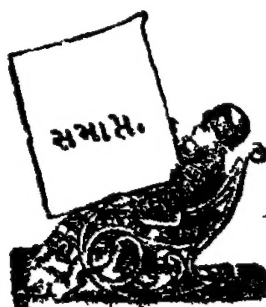
અધ ઓધ દબે પળમા રહે રોગ નહી રતી
જીવન મુકત કરે થાઓ શણ્ણી સુખ મતી આગધુ
મા મહેરથી ભગાર્યા શીઘ્ર થઇ સદ ગતી
દીન ઝવરને શણ્ણી મેજે એટલી વીતી આગધુ

ભગવતી અથવા સૈદર દુ ખ શુ'--એ રાહ

જુઓની જગતના સામુ મા જાનુનો જસ બેવા
તમ તણુ રક્ષણ કરી દુષ્ટને ન દેના જુઓની
આજને અમેમા આરા મુરી બહુચર બન્નાથી
ત્રીપુરેશ્વરી તુગજને મા મ્યામા મહાનાથી જુઓ
લક્ષ્મી લલીતાએમા ભોળી ભુવનેશ્વરી
હી જાજને હર મીધરે વાગાદી વાધેશ્વરી જુઓ
મદમ પુત્રી સામરીરે મા ભગવતી પ્રમાણી
માતીરીને બગલારે મા રાધલ છે દ્વંદ્વાથી જુઓની
માડીરે મા મુન્ડા માન છે અનુરાયા અદ્ય ભુજ
મદા આનંદા નારાયણી ભગવતી દુગાં જુઓની

કુમારીકાં ત્યા પતી રેહોમા દેવી પરમેશ્વરી
 અદ્ય અન્ન પુણાને વિજયા અદ્ય વિશ્વેશ્વરિ શુઓ
 સિદ્ધિ હને ચક્ર ચટારે જિમયા આશ્વા પુરી,
 આપ આવીને આપનો પારારે ફતી કગીની અમુનો શુઓ
 સુખ પામે સજી જનને ધમમા ચાતઠરે
 ભાવે અગિ તમારીરે ભુતજી સર્વ કરે, શુઓની
 એ અર્ધ માડી જિન્મા ધરા આરા સુરની હોરાય
 વિનતી જ્વેગી સુણીને કૃપાકરજે હામાય શુઓની

ભાવે બળે ભાર્ધ બહુયરા આણી અતરમા ભાવ ભાવે
 નિસદીન નામરટણકરારે રમગેશ્રી ત્રીજુર,ષ
 આ જન્મ મરણના જોખમની કગીતોના કમાઈ ભાવે
 યમ ફીકર બપ પુર થગેરે જનુની જસગાઈ
 અતમમે લેજો જીગરીને જ્વેરને કર સાહી ભાવે
 બુદ્ધ્યુક મુજથી થઈ હશેરે માગુ માડી આવા
 આપેથી અહીરી પુરી કર થાયો મુખારી નિરખાર ભાવે.

વૈદસધુ

આ અંથ પાસે ગખવા લાયક છે. નાના નાનુંક
કદમા કાગલ સારા પુકું પાકુ ને જીરી અદર અનુભવીક
આપધો લખતામા આળ્યા છે વનસ્પતિને કોસ તથા મારણ
સોવન બીધી ગુટીકા ચુણું રસ પાકા ઉકાળા. સ્ત્રી રોગ નથા
ખદર્લીથી થતા રોગોનો અક્ષીર ઉપાય રતુના રતુન જલાખ
વીજેરે તમામ આપધો ગુજરાતીમા લખ્યા છે એ સંખંવે
અગાઉ હેન્ડર્લ કાટવામા આળ્યા હતા પાણુ તેના કર્તી
ક્રીમત ઘણી ઘડાડી છે ક્રીમત અગાઉથી ૩૧-૦-૦ કપની
ટપાલ ખરચ જુદું. પાછળથી ૩૧-૪-૦ કપની ટપાલ ખ-
રચ જુદું આ અંથ ઘણો ઉપયોગી છે. દસી ભાઈઓએ
ઉત્તેજન આપવા ચોગ્ય ધારણુ.

અમારા તરફથી ઘણા અનુભવી યોગધો તૈયાર છે —

ધાનુપુષ્પની ગોળીઓ જેનાથી મુત્રકચ્છ તથા પરમી-
ચા, ધાનુ તવડા જલુ ઇત્યાદી રોગ સાર કરી પુટ્ટીને ક્રીપી
એવા છે ક્રીમત ગોળી ચાદની ક્રીમત ૩૧-૦-૦ કપની ટ
પાલ ખરચ જુદું પઢશે,

નેત્ર અજન સુરનો કાળો તથા સીલો તથા લાલ તથા
અજનનુ પાણી

મીચી એકની ક્રીમત ૩૦-૮-૦ આઠમાના આ ઉ-
પથી જ્વારોથી વાખત આખનું ગળવું આંખ છરી વીજેરે
ધણુ દુદો મન થા દિ.

